

МІЖРЕГІОНАЛЬНА
АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

ПРОБЛЕМИ МОДЕРНІЗАЦІЇ УКРАЇНИ

Випуск 1

Матеріали

*Всеукраїнської науково-практичної конференції
“Модернізація України: проблеми та технології успішності
(питання економіки, права, соціології, освіти і культури)”
м. Київ, МАУП, 12 листопада 2015 р.*

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2015

*Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 8 від 30.09.15)*

Редакційна колегія:

А. М. Подоляка (голова), д-р юрид. наук, проф.;
М. Ф. Головатий (заступник голови), д-р політ. наук, проф.;
А. А. Ігнатченко (відповідальний редактор), канд. техн. наук;
О. В. Баєва, д-р біол. наук, проф.;
І. П. Бідзюра, д-р політ. наук, проф.;
В. М. Воронін, д-р іст. наук;
В. Б. Захожай, д-р екон. наук, проф.;
В. І. Литвиненко, канд. юрид. наук., доц.;
В. В. Рябцев, канд. техн. наук; доц.;
Д. Г. Юник, д-р пед. наук, проф.

*Матеріали подано в авторській редакції.
Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.*

Проблеми модернізації України : [зб. наук. пр.] / МАУП. — К.: ДП
“Видавничий дім “Персонал”, 2008 —

С76 Вип. 1: Матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. “Модернізація України:
проблеми та технології успішності (питання економіки, права, соціології,
освіти і культури)”, 12 листопада 2015 р. / редкол.: А. М. Подоляка (голо-
ва) [та ін.]. — 2015. — 486 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано тези учасників науково-практичних
конференцій з проблематики широкого кола аспектів процесу системної модерніза-
ції України.

Для науковців, громадсько-політичних діячів, студентів, а також усіх, хто
цікавиться розвитком Української держави і світовим досвідом проведення модер-
нізаційних процесів.

ББК 63.3(4УКР)я43+67.9(4УКР)301я43

Середюк К. В. Управління державними корпоративними правами: дискримінація та шляхи подолання	366
Барладян О. С. Поняття інтелектуальної власності як об'єкт захисту в державі	369
Батура С. В. Проблема законодавчого регулювання виборчої системи до Верховної Ради України: реалії та перспективи	371
Белецька О. В. Проблема соціальної інтеграції дітей з особливими освітніми потребами в умовах інклюзивної освіти в Україні	375
Бурденюк В. М. Засади та принципи діяльності національної поліції України	378
Гаиблы С. Государственные органы, их классификация	387
Данилюк О. В. Стан теорії і практики комунікативної методики викладання іноземних мов у сучасній педагогічній науці	390
Дмитренко Т. Л. Розвиток інформаційних систем як шлях до прозорості вексельного ринку	392
Зарва В. В. Проблеми та перспективи використання інформаційно-комунікаційних технологій в сучасній освіті: короткий аналіз	395
Комашко Л. Г. Відповідальність як чинник трансформації громадянського суспільства України	398
Красногор О. В. Центральні органи виконавчої влади в Україні: статус, повноваження, функції	402
Кривоберець М. М. Вплив сфери туристичних послуг на розвиток національної економіки	407
Лісовська Ю. П. Освіта, наука та виховання як запорука успіху адміністративно-правового забезпечення інформаційної безпеки	412
Риженко О. С. Класифікація податкових ризиків у правовій науці	415
Росеро Г. Специфіка інституціалізації освіти в суспільствах перехідного соціально-економічного стану	419
Соляр Л. В. До проблеми формування етнокультурної компетентності майбутніх учителів музичного мистецтва	422
Толєвська І. Туризм як фізична і соціальна рекреація людини у сучасних умовах її життєдіяльності	425

ПОНЯТТЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ ЯК ОБ'ЄКТ ЗАХИСТУ В ДЕРЖАВІ

Актуальність обраної теми обумовлюються тим, що розвиток сучасної світової економічної системи відбувається в напрямі глобалізації, основним проявом якої є інтернаціоналізація торговельно-економічної діяльності в умовах різкого зростання рівня її інтелектуалізації. Як наслідок цих об'єктивних процесів є зміна пріоритетів у забезпеченні конкурентоспроможності національних економік, а саме орієнтація на інтенсифікацію інноваційного розвитку. Але створення об'єктів права інтелектуальної власності, їх рекламування, дослідження ринку тощо потребують вкладення великих коштів. Значні доходи, які отримують від використання об'єктів інтелектуальної власності, приваблюють деяку категорію недобросовісних ділків, і з метою отримання вигоди, без дозволу використовують чужі літературні чи художні твори, торговельні марки, винаходи, промислові зразки [6, с. 54]. При цьому завдається шкода не тільки власникам прав інтелектуальної власності, винахідникам і авторам, а й державі, бо таке використання найчастіше є тіньовим і не передбачає сплати податків державі і винагороди авторам. Власники прав повинні мати можливість вчиняти дії проти осіб, які порушують їх. права, з тим, щоб запобігти подальшим порушенням прав і компенсувати збитки, заподіяні внаслідок таких порушень. Без належного захисту прав інтелектуальної власності неможлива і міжнародна співпраця в галузі науки, культури, торгівлі та промисловості. Міжнародні зобов'язання України щодо належного захисту прав інтелектуальної власності впливають з її участі в чинних міжнародних угодах й з тих міжнародних угод, до яких Україна прагне приєднатися [7, с. 87].

Захист прав інтелектуальної власності — це правове забезпечення недоторканності цих прав, їх непорушності, а в разі порушення — застосування заходів примусового характеру, направлених на відновлення цих прав.

Право на захист з'являється у власника прав інтелектуальної власності тільки в момент порушення або оспорювання його прав і охоронюваних законом інтересів і реалізується в рамках охоронних цивільних, кримінальних та адміністративних правовідносин.

У сучасних економічних і політичних умовах все більшу роль відіграють процеси, що відбуваються у ключовій сфері — інтелектуальній. Як відомо, ця сфера належить до найголовніших ресурсів держави, його науково-

технічному потенціалу, який, в кінцевому підсумку, і визначить долю і результат здійснюваних економічних перетворень.

Можливість визначення та встановлення вартості інтелектуального продукту, в тому числі винаходи, умов його розповсюдження, здійснення і реалізації об'єктивно дозволяє прирівняти такий продукт до товару і визначити коло осіб, що володіють правами володіння, розпорядження і використання цього винаходу.

Сприйняття інтелектуального продукту як категорії власності, введення спеціального її позначення у світовій практиці як промислової власності, розуміння необхідності її охорони і захисту стало значним кроком у розвитку суспільства, дозволило законодавчо регулювати правовідносини, пов'язані зі створенням, правовою охороною та використанням інтелектуальних продуктів.

Література

1. Конституція України: Закон України від 28 червня 1996 р.: прийнята на п'ятій сесії Верхов. Ради України 28 черв. 1996 р.: із змінами та доповненнями // Відомості Верховної Ради України. — № 742-VII від 21.02.2014, ВВР, 2014, № 11, ст. 143.
2. Цивільний кодекс України від 16 січня 2003 року N 435-IV із змінами та доповненнями // Відомості Верховної Ради (ВВР), № 629-VIII від 16.07.2015.
3. Сергеев А. П. Право інтелектуальної власності. — “Проспект”, 2006 р.
4. Козирєв О. М. Оцінка інтелектуальної власності. — Експертне Бюро-М, 2007.
5. Карпова М. М. Правовий захист та комерційна реалізація інтелектуальної власності. — К.: Професіонал, 2006.
6. Рахів А. Н. Право інтелектуальної власності України. — Одеса, 2006.
7. Проблеми регулювання відносин інтелектуальної власності / Під ред. А. Н. Котопцева. — Л., 2005.
8. Право інтелектуальної власності: Підручник для студентів вищих навч. закладів / За ред. О. А. Підпригори, О. Д. Святоцького. — К.: Вид. Дім “Ін Юре”, 2009. — 624 с.